

לרותי

נעמי
רון

אנשים מעניינים

שפגשתי בשבוע שעבר שני חבר'ה נחמדים, שמנהלים שם את העניינים. שמעתי מהם פרטים, ראיתי את החוברת העבה שהם מפיצים, אחת לכמה חודשים, והתפעלתי מהכמות הגדולה של הדוקטורים, עורכי הדין, מהנדסים וכן הלאה, המכככים שם. יש חוברת לבנים (שבה התעניינתי, ולקחתי לקריאה מעמיקה יותר בבית) ויש חוברת לבנות. יש שם גם כמות מפתיעה של מיספרייטלפון, גם שלהם וגם שלהן. הם גם מארגנים מדי פעם מסיבות, טיולים, קומיזיצים, פעילויות ספורט, כולל צניחה וצליה, ויש גם מקהלה, בשלבי הקמה. ותמימתם, הם אומרים, יש הקפדה שבכל פעילות יהיו חצי בנים חצי בנות. במפתיע, כל העסק הזה הוא בכלל לא יקר. פרטים ישמחו לתת לכם בטלפון 03-226454.

מישל חדד: בניתי לי משתלה, ואני מטפל בצמחים כל שני-ששבת. בעיקר אני אוהב להתעסק עם אלה שנבלו. מנסה להחיות אותם, מנהל איתם שיחות ומתחקר אותם איך זה קרה.

הליכי גירושין קשים

חיה מירושלים כתבה לי מיכתב נוגע ללב: "אני נמצאת בהליכי גירושין קשים מאדם משכיל ומבוסס, הסובל מבעייה נפשית. כדי להשיג הסכם גירושין נאלצתי להסכים לסכום המאורגנון של 125 שקלים לחודש עבור כל ילד. "משכורת" נמוכה, ואני מרגישה שאני והילדים נוגעים בתחתית. העתיד מפחיד אותי. בקרוב עלי לפנות את הדירה, בלי קשר למועד המכירה, ולעבור לשכירות. "אני זקוקה למישהו מאמצת או לאדם טוב, המוכן לעזור לי במציאת עבודה, או פתיחת סניף שיווקי בירושלים, או תפקיד אחר, בעזרתו אוכל לקיים את ילדי בכבוד. אני אקדמאית, מרשימה, רצינית, מוכנה לעבוד קשה." אפשר ליצור איתה קשר ררך ת"ד 10483, ירושלים 91104.

שואף לקשר

קוראים לו אשר, והוא רווק בן 39, איש בנק וגם סטודנט שנה שלישית לפסיכולוגיה,

אשר

שואף לקשר רציני

סימפטי, 1.65 מטר, רומנטי, שואף לקשר רציני עם אשת-שיחה מעניינת, ישרה, נאה, מה שיותר חכמה. בעניין החכמה הוא אומר: "אצלי זה דווקא בניגוד למה שאומרים בדרך-כלל, שגברים מחפשים מישהי שתהיה פחות חכמה מהם." מיספרו אצלי הוא (5/2710).

היא בת 28, מיקצוע חופשי, נאה, 1.65 מטר, מתעניינת במה שקורה סביבה ובעולם, אוהבת תיאטרון, סרטים, אמנות, אנשים מעניינים.

יתאים לה גבר נאה, בעל הופעה אסתטית, 1.80 מטר לפחות, אינטליגנטי, מכין, חושב, עדין, משכיל, אינטלקטואל, אוהב לחיות קצת מרחף, אבל לא יותר מדי. מיספרה אצלי הוא (2/2710).

רווקה גבוהה

היא גבוהה — 1.78 מטר, נאה, רווקה בת 26. מחפשת קשר רציני עם גבר בוגר, בעל ניסיון-חיים, רצון לבנות מישהו, טיפוס לא כפייתי, אינדיבידואליסטי, שיש לו עולם ועיסוקים משלו. כתוב אליה לת"ד 4272, באר-שב, או שאל אותי על (2/2710).

רותי בטלפון לקבלת מידע ולהכתבת מיכתבים — טלפון 221017.

ההשתולל בריקודים

שמו אייל, והוא מהנדס אלקטרוניקה, רווק בן 34, עושה עכשיו תואר שני בתחום חדש — פסיכולוגיה של מחשבים. גובהו 1.85 מטר, הוא אוהב מוסיקה, טיולים, ריקודים שאפשר להשתולל בהם. הוא רומנטי מאוד. מחפש מישהי בעלת עמוד-שידור, שחיה

אייל

פסיכולוגיה של מחשבים

ומתפקדת נכון, שכף להיות איתה. שאל אותי על (3/2710).

לנגן בשניים

היא בת 34, עושה דוקטורט בכיולוגיה, גרושה פלוס ילדה, 1.75 מטר, אוהבת מוסיקה, מגגנת פסנתר, אוהבת לבגן בשניים, וגם עם נגנים בכלינגינה אחרים. אוהבת גם סרטים, טיולים, קריאה, טבע, בעלי-חיים. מחפשת קשר רציני, אבל לא תתנגד לקשר נחמד ולא מחייב בתור התחלה. מיספרה אצלי הוא (4/2710).

מי שאוהב סרטים תורכים ואין לו כסף להצגה יומית, שילך לרבנות וישב במיסדרון.

דוקטורים ועורכי-דין

על "אקדמיק" שמעתם? גם אני לא, עד

דך חדש

(המשך מעמוד 31)

את שירת זמננו, הנוגעת ביחסי היהודים והערבים: "היכן הפחד הטהומ, היעו הקדור מות, ההצטרפות (?), השינאה שהיא לעיתים תהומית ואולי גזענית, ולעיתים שינאה מן הסוג היכול לצמוח רק בין אחים?"

במטותא מכם, חיורו וקיראו. הבנתם? מה שחסר לזה בשירה הישראלית הם קצת ביטויי פחד תהומי, דיעות קדומות, שינאה, שהיא לעיתים תהומית ואולי גזענית! אולי רק אז, אם תעסקו בכל אלה, תוכלו

השירה הישראלית גם לבטא את הפחד והימלה, גם לרחוק מ"שמאלנות", גם להיות פחות טובה (בעבר היא היתה, כאמור, טובה מדי), גם לעסוק בקרע המפצע והממוגל סביב היהדות, גם "לדבר דבר. להעביר דבר. לרצות להשמיעו, להשתמש בקול, בלשון הדיבור" (של התלמוד והמדרשים, כזכור...)

ואם במין עסקינן, חלקה השלישי של מנת הירשפלד מופיע תחת הכותרת "שד קבור מתחת לעיר" (ובגוף המאמר: "שירה היא שד קבור מתחת לעיר"). במילים אחרות: השירה האיריאלית היא שד-קבור-מתחת-לעיר-הבועל "משוה יהודי", בלא "סלידה אסתטיציסטית" יתירה. והיא גם המתה של פרי — דווקא משום שהוא מייצג את "האנרגיה שנועדה להמשך המין". מה אומר ומה אדבר, אני ביריאל הירשפלד כזה לא היה ויתא רוצה לפגוש בסימטה חשוכה בלילה אפל — ובלי מכנסים.

ומה אצלם?

אגב, במוסף השבועי של הארץ המצורף לאותו גיליון שבו נתפרסם מסע הצלב (או מגן הדיוד) של הירשפלד על השירה הפולית גיט (28.7.89) נדפס סיפור קצר של סופר גרמני נודע, וולפגנג בורכרט, שנפטר בשנת 1947 בשנת 27 לחייו.

בדיברי ההקדמה לסיפור נמסר כי ב-1940 נעצר הסופר על-ידי הגסטפו בשל שירים פרי לטיים שפירסם. פוליטיים, כלומר, במיקרה זה, אנטי-נאציים. מעניין מה היו כל אנטי ישראל — מרבי תם, אגב, עיתונאים, רצונאים, עורכים וצבר עים אחרים, לא משוררים — אומרים על שיריו אלה של בורכרט. האם היו פוסלים גם אותם בשל "שמאל-נות"?

תערוכות

פסל טהור

שימושן מרחב, פסל, הזמין אותי לראות פסל שהציב בגלריה מיסר תל-אביב. בתשובה לשאלותי אמר מרחב: "בהתחלה היה זה ריקט גדול באורך של שני מטר וחצי. ניסרתי ממנו מלבן. מה שנותר היה חלק בדמות L. כמו נגר המניח באופן מיקרי לחלוטין חתיכות אחרי הניסור כך השענתי על הקיר את שני חלקיו של הריקט. ה-L שוכב, צמוד אל הקיר, והמלבן מונח באופן כזה שהוא מסתיר חלק ממנו. הפסל מורכב, אם כך, משתי חתיכות ריקט עבה שזעזעו על הקיר. שום חומר אחר לא מעורב כאן. לא צבע ולא מסמרים. הכוונה היתה ליצור פיסול טהור. צריך להזכיר פה עבודה קודמת שיצרת בשנת 66 — פסל כחול — שהוצגה מאוחר יותר בגלריה בורשוב. הפעם הגישה חמורה יותר. לא היפשיתי קומפוזיציה ולא עניינו אותי "פוחות". רציתי את ראשך ניות ההנחה. מה פסל שגמגדי את שני חלקי הריקט הללו כהסלה היא הגלריה: המקום שבו מציגים אמנות. נוכחות הפסל מושגת הודות לצניעותו, לחומרתו, לפשטותו ולחוסר-העניין שבו. אפשר בהחלט לומר שהעניין בפסל נובע מחוסר-העניין שבו."

לאן ועלם נועם סמל

(המשך מעמוד 29)

יום, סוגרים אחרונים. היתה אוירה של יצירה. היתה לנו פעם בימה להצגות בערבית. מה קרה איתה? לאן היא נעלמה?

השתמשו בתיאטרון בתור קרש-קפיצה פוליטי. אנשים מהירקטוריון רדפו באופן כפיתרי אחרי פירסום. היה הרבה כזה, עם כל השערוריות. יונה חי ניצל את הירקטוריון בצורה הבוטה ביותר. על איזה מנהל-ירקטוריון שמעו כל-כך הרבה כמו עליו לא רוצה להאשים את אלי מלכא (המנכ"ל הנוכחי) במה שקורה היום בתיאטרון. הפוליטיקאים אשמים.

"בריענד אני רואה את פיסגת הישגי בחיפה. הפריצה הבינלאומית. הגענו רחוק מאוד: פסטיבל אדינבורו, פסטיבל שיקאגו, ברלין וושינגטון. הפכנו כמעט את הקערה על פיה. במקום שאנחנו נעתיק מחזות וביצועים מהעולם, העולם מעתיק מחיפה. הצגות של חיפה רצות היום בכל העולם. האנשים של חיפה מבקשים בכל העולם. הרבה דברים בתיאטרון הישראלי נוצרו דווקא בחיפה. בתקופות של נולה צלטון ועוד קוטלר, אנחנו הגענו לבסיס טוב מאוד, ומעליו קפצנו לגיגל."

אני זוכר את הלילה שבו ישבנו, אני וסובול וכסר, והחלטנו שהולכים על וטו. החתמתי אותם על מפת-נייר. יש המון סימליות בשבילי כזה שבירוק חמש שנים אחרי הבכורה של וטו אצלנו, ב-7 לאפריל 1984 היתה שוב בכורה של וטו, כמחזה הישראלי הראשון בברודוויי, באנגלית. הביאו את כל החומר מחיפה, עדיית של ניצולים, הפלקטים של אז, ועשו כאן מחזה משלנו עם אותו בימאי, גדליה כסר. כסר, אגב, עומד לביים גם את נפש יהודי בודסטוק ליד וושינגטון. (את הברכים האלה אמר סמל לפני שהתפרסמו הביקורות הקוטלות על ההצגה. היא ירדה מהבימה אחרי תקופה קצרה מאוד.)

חברים מספרים

מסגרת הסיוור שלי בסיגנון "חברים מספרים על סמל" הגעתי גם למי שהיה מנהל האמנות בחיפה המכהן כיום בתפקיד המקביל בהיב"מ. עומרי ניצן עבר חמש שנים עם נועם סמל. "אני הבן-אדם האחרון שיגידו עליו שהוא אוהב את סמל, או שהוא חבר שלו. אבל חייבים להיות הוגנים. לחיפה יש תכונה מגעילה: כפית-טובה. כך מתייחסים היום לנועם סמל. הוא עשה הרבה למען המוסד, וגומלים לו במסכת השמצות."

סמל, מדבר על ההווה, התפקיד, השיטה: "הכי חשוב כאן זה התיכנון. בארצות-הברית הכל מתוכנן כמה שנים מראש, ואני חייב להדוף היום הצגות, מופעים ותערוכות, כדי שיופיעו אולי ב-1990. התיכנון הוא מוקד העניין."

"חיפה נתנה לי הרבה. הפריצה הבינאית אמיתית של חיפה איפשרה לי עכשיו לסלול את הדרך להרבה מוסדות אחרים. הבאתי את הביים בספטמבר השנה, את הקאמרי ב-1990.

"רציתי לחדש, להפיץ. החלטתי להוציא רבעון בשם 'TARBOOT' החדידית את המלה 'תברות' לשפה האנגלית. כמו, עלייה". "אני עובד על כסיס מיקצועי, לא אישי או דתי. מי שטוב לקדם את ישראל — הולך. לא צריך להיות יהודי. אחד האפקטים הגדולים של לקחת מנהלים ומו"לים לסיוור בארץ. זה תמיד עושה את הרושם הרצוי. "הסופרים החשובים לי מאוד. מו"ל אחד אמר לי שזה התחום שבו אני טובים ביותר. אני עושה אסיפות וכנסים של סופרים ומו"לים אמריקאיים עם עמיתיהם אצלנו. א.ב. יהושע, עמוס עוז, דליה רביקוביץ". "מה הסוד שלוש סמל, בחיך מתחת לשלשם: "אני תמיד מחפש אופקים חדשים. היה לי מיסרד-אמרנות והולתי לחיפה. מחיפה הגעתי לכאן. אל תדאג, אני עוד אחזור לארץ". אפשר לסמוך על המילה של סמל.